

Fantasma

Mihai Manolescu

Am vrut într-o oglindă chipu-ți să-l privesc,
Atunci când lângă rama-i veche te-ai oprit,
Dar am rămas fără de glas, uimit,
Nereușind reflexia-ți s-o găsesc.

Am încercat atunci să te cuprind,
Cu mâna-ntinsă lung până la tine,
Dar orișicât m-aș fi întins de bine,
N-am reușit, ciudat, nimic să prind.

Cui i-am jurat o dragoste totală,
Dacă atunci când vreau să fii a mea,
Parcă îmi țese ceața o perdea,
Sub care tu devii cu totul ireală?

Sau poate-am plăsmuit iubirea-n vis,
Iar tu ești pura mea închipuire?
Chiar și așa, n-aș vrea să-mi vin în fire,
Cât încă sunt de vraja ta cuprins...